



Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.169/2023/11/I.

A felperes: Felperes1

(cím3)

A felperes jogi képviselője: Dr. Domina Ügyvédi Iroda

(Cím4.;

ügyintéző: dr. Domina László Béla ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím2)

Az alperes jogi képviselője: Dr. Koppány Ügyvédi Iroda

(cím7.;

ügyintéző: dr. Koppány Tibor ügyvéd)

A per tárgya: sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

9.P.20.011/2023/33.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 36.

A csatlakozó fellebbezést előterjesztő fél és a csatlakozó fellebbezés sorszáma:

felperes, Pf.5.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, mellőzi az alperest sérelemdíjban és elsőfokú perköltségben marasztaló, illetve az ellentmondás illetékének visszatérítésére vonatkozó rendelkezéseit, továbbá indokolásának (1)-(6) bekezdését.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 31.750,- (Harmincegyezer-hétszázötven) Ft elsőfokú perköltséget.

A felperes által a Magyar Állam javára megfizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 78.000,- (Hetvennyolcezer) Ft-ra felemeli, az az állam terhén maradó feljegyzett kereseti illeték összegét 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft-ra leszállítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperes javára 15 napon belül 3.810,- (Háromezer-nyolcszáz tíz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest 28.000,- (Huszonnyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illeték 60 napon belül a Magyar Állam javára, a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára történő megfizetésére, míg 96.000 (Kilencvenhatezer) Ft feljegyzett fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és az ítélet ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett személy adóazonosító jelét/adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és a házastársa Helység1n, a cím3 szám alatti családi házban élnek a gyermekeikkel. 2019. június végére a családi házuknál hat kutyát tartottak, öt rottweilert – a kutyanév1, kutyanév2, kutyanév3, kutyanév4, kutyanév5 nevű kutyákat – és egy tacsó fajtajú ebet. A felperes és családja az állatok elhelyezése érdekében a telken kenneleket épített, ahol kutyaólokat is

elhelyeztek. Ilyen kennelben tartották a kutyanév1 nevű kutyájukat is. A kutyákat minden nap egyszer, közel azonos időben és azonos helyen, meghatározott sorrend szerint etették. Ilyenkor az állatokat egyesével, külön-külön engedték ki és általában a garázs előterében etették meg, melyet követően az adott kutya kint maradhatott az udvaron, hogy mozogjon a tágas, füves területen.

[2] 2019. májusában a felperes és a házastársa az utcafronti kerítés felújításába kezdtek, melynek során az egyes kerítéselemeket leszerelték, a fémszerkezeteket lefestették, majd visszahelyezték a kerítéselemeket. 2019. június 29. napján már csak a kiskapu és a mellette lévő kerítéselem felújítása volt hátra. A felperes és a házastársa a leszerelt, hiányzó kerítéselemek helyét ideiglenesen raklapokkal, illetve OSB lapokkal fedte le. 2019. június 29. napján azonban ezeket is eltávolították, mert a felperes házastársa a kerítés fémszerkezetét lefestette és annak száradására vártak. Ebből következően a kiskapu melletti kerítésrész lezáratlanul maradt, csak egy szeméttároló edényt helyeztek elé, ami nem volt alkalmas a nyitott rész elfedésére.

[3] 2019. július 1. napján a késő délutáni órákban, 18 óra 30 perc körül a felperes és a házastársa a kutyák etetését végezte. Sor került a kutyanév1 nevű rottweiler fajtájú két éves kan kutya etetésére is, mely állat az étel elfogyasztása után szabadon maradhatott az udvaron a gazdái környezetében. A felperes és a házastársa azonban gondatlanságukból eredően nem észlelték, hogy a kutyanév1 nevű kutyájuk eltávozott a környezetükből és a lezáratlan kerítésrészen keresztül kiszökött az utcára, ahol szembe került a nagymamától a közeli Helység1, cím8 szám alatti otthonuk felé tartó, a ház előtt épp elhaladó, 3. életévét még be nem töltött kk. személlyel és a gyermeket sétáltató, az ő kezét fogó édesanyjával. A gyermek megijedt a váratlanul eléjük került nagytestű kutyától és az édesanyja felé nyújtotta a karját, hogy emelje fel őt. Az anya a karjába is vette a gyermeket, de a kutyanév1 nevű kutya rátámadt a kislányra és a jobb oldalát a fogaival megragadva kitepte őt az édesanyja karjából, majd átrángatta őt az út másik oldalára, ahova az anya követte őket és miközben próbálta a gyermeket magánál tartani, segítségért kiáltozott. Az anyának egy alkalommal sikerült újból felvennie a kislányt, de a kutya újból megtámadta a gyermeket és az arcának jobb oldalát kezdte el marcangolni. A felperes a segélykiáltásokat meghallva kiszaladt az utcára, megragadta a kutya nyakörvét, az egyik kezét bedugta a kutya szájába és így sikerült a kutyát elhúzni a kislánytól.

[4] A kutya súlyos, életveszélyes sérüléseket okozott a gyermeknek. A kislány a jobb arcfél kiterjedt roncsolt, mély, szövethiánnyal járó sebzését, a tarkótájék nyílt koponyatörését, a jobb oldali rágó ízület törését, a jobb nyálmirigy és arcideg sérülését, a jobb külső hallójárat sérülését, a mellkas elülső felszínének, a hátsó jobb oldalának több rendbeli harapott sebzését, a jobb oldali VIII., IX. borda minimális elmozdulással járó törését, jobb oldali mellkasfali és mellüri léggyülem kialakulását, a tüdő kisfokú összeesését, zúzódását szenvedte el.

[5] A gyermeket az esetet követően mentőhelikopter szállította a kórházi Sebészeti Szakambulanciájára, ahol azonnali életmentő beavatkozást hajtottak végre rajta. A gyermek életét sikerült megmenteni, de esetében még mindig fennáll a maradandó fogyatékoság bekövetkezésének a valószínűsége (torzító hegek, halláscsökkenés, arcidegbénulás). A gyermek állapota nem tekinthető véglegesnek.

[6] A kutyanév1 nevű kutyát a rendőrség még aznap bűnjelként lefoglalta, majd 2019. július 2. napján a hatósági állatorvos a veszettség szempontjából aggályos eb 14 napos megfigyelését rendelte el. A karantén végrehajtásának helye a Helység2i Állategészségügyi Telep volt, amely azonos helyen található, mint az Alapítvány1 (Alapítvány1 Alapítvány) Helység2i telephelye.

[7] Miután a felperes házastársa a megfigyelési idő lejártával, 2019. július 15-én és július 16-án megjelent a kiskorú gyermekei kíséretében a támadásban érintett állatot őrző Helység2i Állategészségügyi Telepnél, 2019. július 16. napján az Alapítvány1 Alapítvány Helység2i telephelyének vezetője, személy2 az alábbi bejegyzést tette közzé az Alapítvány1 Alapítvány közösségi portál1 oldalán:

„Ilyen nincs és hidd el van...Tegnap még azt hittem, ez a történet majd csak évek múlva fog nyilvánosságra kerülni, hiszen olyan hihetetlen. De, a történet tovább folytatódott, így hát, kell a nyilvánosság, hogy mindenki tanuljon, okuljon. Még mielőtt azt hinnénk, valami harmadosztályú amerikai gengszter filmet nézünk. Megtörtént eset, nem kitaláció, ahogy a többi esemény is valós eseményeket mutat be. Egy kutyatámadás mindig megrázó, és a legtöbb esetben el kell azon gondolkodni, hogy hol történt a hiba, és ki is valójában a hibás. Egyértelmű, hogy mindig az ember. Mert vagy gondatlan, vagy felelőtlen, vagy egyszerűen egy cinikus lény, akit nem érdekel senki és semmi, csak saját maga. Nem, nem túlzás. Mindjárt elmondom, hogy miért.

Adott egy házaspár, gyerekekkel, családdal. Meg sok-sok rottweilerrel, akiket, éppen de most akarnak elkezdni tenyészteni. Legalábbis ez az egyik info, amit aztán üt az utána jövő többi. Miszerint a gyerekekkel nőtt fel a kutya... no és 4 kan, meg egy szuka... tenyésztő, szakember... És egy nap megtörtént a tragédia. Valahogy utcára került az egyik eb. Valahogy, véletlenül, (bár nem az első eset) kiszökött a kennelből, és kijutott az utcára, ahol egy éppen arra járó apró kis gyerekre támadt. Anyuka felkapta a gyereket, és próbálta védeni, de az állat nem kegyelmezett. Súlyos sérüléseket okozva az aprócska lánynak. Nem anyuka lábára ment a kutya, a gyerekre, aki karon ült. Csibészelt.

Az eset tragikus, de sajnos nem egyedülálló. Sok ilyennel találkoztam. Az eljárások menete változó, ami nagyban függ attól, hogy mennyire tökössé az eljáró személy, vonatkozik ez a hatósági állatorvosra, a rendőrré, jegyzőre. Láttam ilyen, láttam olyant, de amikor a saját berken belül sem tudják, hogy mi történik, és egymásnak abszolút ellentétes az intézkedés, az azért elég ritka jelenség, de ez is megtörtént már.

Az állat, aki támadott, karanténban, megfigyelésen. Fura viselkedéssel, visszahúzódóként, sunyin, bár vannak szituk, amikkel ki lehet provokálni a támadást. Vér nélküli kutya, ami furcsa, hiszen ha harapás van, annak nyoma van. Még egy kis harapásnál is, de ha súlyos sérülések vannak, akkor ott annak látványos nyoma kell, hogy maradjon. De ezen az eben nem láttam semmit, vizsgálat pedig erre vonatkozóan nem történt. Sok a kérdés a kutya körül, ahogy az is kérdéses, hogy milyen engedélyekkel rendelkezett a tenyésztő, és hova tűnt el a többi kutya, olyan hirtelen. És tulajdonképpen, milyen célra szaporította őket?

Az elszállításakor, gazduram volt a helyszínen, ő volt az egyes számú cinikus, aki váll rándítással közölte, hogy van ilyen, hogy kiszökök egy kutya, és támad. Kifizetjük, amit ki

kell. Vérforraló hozzáállás, miközben egy 3 éves gyerek életéért küzdenek az orvosok. Még talán sokknak is gondolhatnánk ezt viselkedést. De kiderült, ez bizony nem az. Ez az alapállás a családnál, akiket baromira nem érdekel, hogy élet-halál között fekszik egy gyerek, akinek élete végéig maradandó sérülései lesznek. Miért mondom ezt? Mert megjelent az anyuka is, gyerekestől!!! a megfigyelési idő végén. No, meg két civil ruhás rendőr kíséretében, hogy már pedig vinnék a kutyát, mert abból rendőrkutya lesz. Memivaaan?? Kinek az eszébe villant eme baromság, már a nagy tanácsadó állatvédőkön kívül? És valóság, és itt áll, és közli, de, mert a kutya a gyermekeivel nőtt fel, nincs azzal semmi baj. Mikor mondom, hogy rémlik mit tett a kutyája? Egy vállrándítás, és legyintés. Értitek, egy vállrándítás, egy nőtől, aki gyerekeket nevel, és odahozza, hogy majd a két kutyás rendőr leteszteli itt a kutyát. Ez az a pont, ami minden létező biztosítékot kivert. Hát ilyen nincs!!! Kire akarna a rendőrség ilyen ideggyenge kutyát uszítani? Kinek az engedélyével? Azonnal hívtam az illetékes kapitányságot, ahol legalább annyira hüledeztek, ahogy én, és az első reakció az volt, hogy ezek tuti, beöltözött állatvédők. Rendőrautóval? Ezzel pont annyit értem el, hogy innentől aztán már senki nem ért semmit. Hogy a fenébe van az, hogy a rendőrség egyik fele kergeti az ilyen felelőtlen lényeket, a másik része meg ilyen kutyákat akar emberekre uszítani. Hol élünk?? Mi folyik itt?

Természetesen a vizsgálat újabb adatokkal bővült, és már-már gondoltam, majd nyugdíjasként, ha ráérek, ez a történet is nyilvános lesz. Volt ez a terv, egészen addig a pillanatig, amíg kisméretű ismételt a kapuban állt, persze kopasz, kigyúrt legénykével. A legényke meg, mint börtönőr mutatkozott be, melldomborítással, hogy ő a hatóság. Hát, nem kedves. Hol van az az ominózus határozat, amivel itt intézkedne? Természetesen nagy duma most is elhangzott, milyen nagy kutyás. Rákérdeztem, tisztában van-e azzal, hogy milyen kutyáról beszélünk? Tudja, hogy egy kis gyermeket mart meg, okozott súlyos sérüléseket. Persze, hát van olyan szituáció, amikor gyerekekre kell kutyát küldeni. Na, itt volt az a pillanat, amikor minden cérna elszakadt. Olyan nincs, hogy kutyát kell küldeni egy gyerekre. De, szerintem van, és ez a kutya, aki már támadt gyerekekre, erre a feladatra tökéletes. Ránéztem az anyának nevezett lényre, hogy ott vannak mellette a gyerekei, ha az övéivel történne mindez, akkor is csak a vállát rángatná? Még csak választ sem kaptunk, csak lobogtatta a törzskönyvet, amivel tovább adná a kutyát. Természetesen ismét értesítettük a rendőrséget, így hát elináltak. De előtte még tudtukra adtam, hogy ez volt az a pont, amikor igen, tudnia kell mindenkinek, hogy ilyen aljas módon nem lehet kezelni egy kutyatámadást, a nemtörődöm tartást. Ismerje meg mindenki, hogy lehet felelőtlenül, szívtelenül, vállvonogatva kezelni egy tragédiát, beleröhögve az emberek arcába, mert azt hiszi sérthetetlen.

Nagyon komolyan kell venni az állattámadásokat, mert amögött mindig emberek vannak. Ők csinálnak vadállatot az állatból. Senki sem születik gonosznak. És ehhez asszisztálnak cinikus, nemtörődöm, kivagyokén alakok, akik úgy érzik és tudják, hogy bármit, bárkivel megtehetnek. Reméljük nem, az eljárásnak még nincs vége, az ítéletek még csak majd csak hónapok múlva születnek meg. De, addig is itt élnek közöttünk.

Ui. Ha eltűntem, tudjátok miért.

Aláírás "X". - ☹ haragos."

Az Alapítvány1 Alapítvány közösségi portall oldalán megjelent fenti bejegyzés rövid időn belül többszáz emberhez eljutott, a bejegyzéshez 247 hozzászólás érkezett és azt 585-en osztották meg, ahhoz az alperes is kommentet fűzött, az alábbi szövegezéssel: „Ezt már nem bírom szó nélkül hagyni! Egész egyszerűen felháborító ami itt folyik hetek óta, úgy hogy élük világukat, arcoskodnak és fenyegetőznek mindenkivel... Kiknek érzik ezek magukat? És miért nem történik semmiféle intézkedés ellenük? Az egy dolog hogy megkárosítottak minket is több százezer forinttal, plusz gyerekkel együtt kirakott a lakásból azért mert ennek az ügyüknek köszönhetően menekülnek a településről, éppen abba a lakásba amit béreltünk tőlük... de hogy a kislányt és a családját ily módon megalázzák a történetek után... és még van pofája ilyen dolgokhoz folyamodni... hát hányinger, gusztustalan!!! De hány olyan ügyük lehet, ami MÉG nem látott napvilágot! Azt hiszem itt az ideje megmutatni az ilyen féreg, gerinctelen, mocskos undorító egysejtűeknek, hogy van az a pont mikor le lesz törve a szarva!” Az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzése a mai napig megtalálható a közösségi portall közösségi oldalon. Az alperes a sérelmezett hozzászólását a kereset közlését követően, 2022. szeptemberében törölte a közösségi portallról.

[8] A felperes házastársa, mint bérbeadó és az alperes volt házastársa, mint bérlő között 2017. június 17. napjától határozatlan idejű bérleti jogviszony jött létre, melynek keretében az alperes volt házastársa bérelte a felperes házastársának tulajdonát képező Helység2, cím9 szám alatti 63 m² alapterületű társasházi lakást. Az alperes a volt házastársával és a közös gyermekükkel 2019. július 13. napjáig lakott ebben az ingatlanban. Az alperes és a családja a közüzemi díjak és a közös költség megfizetésével többször késedelembe esett, ezért a felperes többször felszólította az alperes házastársát a közüzemi díjak és a közös költség hátralék kiegyenlítésére. A bérleti jogviszony a felek között 2019. július 13. napján szűnt meg, ekkor az alperes és a családja elköltözött a felperes házastársától bérelt lakásból. Írásban egyik fél sem mondta fel a bérleti szerződést. Az alperes házastársa az ingatlan átadása előtt elvégzett néhány helyreállító munkálatot a lakásban, de a lakás kifestése nem történt meg, és a bérleti szerződés megszűnéséig az alperes házastársát terhelő költségek közül nem került kifizetésre 7.297,-Ft villamosenergia díj, a cég1 felé fizetendő 84.828,-Ft, a cég2nek fizetendő 4.995,-Ft, továbbá 5.191,-Ft vízdíj tartozás és 20.198,-Ft közös költség.

II.

[9] Felperes megváltoztatott keresetében a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdése, 2:45. § (1) és (2) bekezdése, 2:51. § (1) bekezdése és 2:52. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az Alapítvány1 Alapítvány közösségi portall oldalán 2019. július 16. napján közzétett bejegyzéshez az alperes által fűzött hozzászólás alábbi kitételei sértik a becsületét:

1. „élük világukat, arcoskodnak”
2. „kislányt és családját ilyen módon megalázzák”
3. „hány olyan ügyük lehet, ami MÉG nem látott napvilágot”

4. „azt hiszem itt az ideje megmutatni az ilyen féreg, gerinctelen mocskos undorító egysejtűeknek, hogy van az a pont mikor le lesz törve a szarva!”

Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a hozzászólás alábbi kitételei sértik a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát:

5. „megkárosítottak minket is több százezer forinttal”

6. „gyerekkel együtt kirakott a lakásból”.

Kérte, hogy kötelezze a bíróság 5 napon belüli elégtétel adására az alperest, akként, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét 3 év időtartamra, folyamatosan tegye közzé az alperes a saját közösségi portall oldalán. Kérte, hogy a bíróság marasztalja az alperest - akár a becsülethez, akár a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga, akár mindkét személyiségi jog megsértésének megállapítása esetén - 500.000,-Ft sérelemdíjban, valamint a per költségeiben.

Arra hivatkozott, hogy a kutyatámadás baleseti mechanizmusára a Székesfehérvári Járásbíróság 16.B.12/2020/6. szám alatti végzésében megállapított tényállás irányadó. Az Alapítvány1 Alapítvány közösségi portall oldalán megjelent (önmagában is becsület és jóhírnév sértő) bejegyzéshez több százan - köztük az alperes is – hozzászóltak. Az Alapítvány1 Alapítvány a bejegyzést már levette a saját közösségi portall oldaláról és az alperes kommentje sem érhető már el. Bár sem a bejegyzés, sem az alperes hozzászólása nem jelölte meg név szerint őt, illetve a kutyatámadás helyszínét, de azok egyéb tartalmi elemeiből a személye felismerhető volt. A bejegyzés egy rottweiler támadásról szólt, az eset leírásából (a baleset mechanizmusából), a bejegyzés megjelenésének időpontjából, a bejegyzéshez fűzött további kommentek tartalmából, a bejegyzést részben idéző (be is linkelt) három további újságcikkből s abból, hogy a kutya megfigyelésének helye az Alapítvány1 Alapítvány Helység2i telepe volt, egyértelműen kiderült, hogy mind a bejegyzés, mind az alperes hozzászólása a 2019. július 1.-i Helység1n történt rottweiler támadásról szól. személy3 és személy4 - alperest megelőző hozzászólása - említi is e helyszínt. A bejegyzéshez a felperes ismerősei, kollégái, szomszédai is hozzászóltak, felfedve a felpereshez fűződő viszonyukat. Az alperes is felismerte őt és házastársát, mint a balesetben érintett kutya tartóit. A felismerhetőséget segítette az is, hogy az alperes egy későbbi hozzászólásában a bérlemény címét ("Y" utca) is megjelölte. Az alperes volt férjének a testvére is hozzászólt, s azt is egyértelművé tette, hogy a bérelt ingatlan a cím9 szám alatt található.

[10] Maga a kutyatámadás közérdeklődésre számot tartó ügy lenne, de az alperes hozzászólása nagyjából nem a kutyatámadáshoz, hanem a felperes házastársa és az alperes akkori házastársa között létrejött lakásbérleti jogviszony megszűnéséhez (mint magánügyhöz) kapcsolódott, emiatt nem részesülhet fokozott Alkotmányos védelemben. Az alperes csak az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzése - különösen annak a kutya visszalopására vonatkozó valótlan eleme – által gerjesztett negatív közhangulatot kívánta (sikeresen) meglovagolni a hozzászólásával, ami tovább rontott az eset miatt kialakult negatív megítélésén, az alperes kommentjére többen reagáltak, az abban foglaltakat felháborítónak találva. Az alperesi hozzászólás 1-4. sz. kitétele kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, lealacsonyító véleménynyilvánítás, míg az 5. és 6. sz. kitétel valótlan tényállítás. A tényállításokban foglaltakat cáfolja a házastársa (mint bérbe adó) és az alperes akkori házastársa (mint bérlő)

között folyamatban volt perben született jogerős ítélet tartalma, mely igazolja, hogy nem rakta ki gyerekekkel együtt az alperest a lakásból. Az alperes és családja (felmondás nélkül) önként költözött el, s nem károsította meg az alperest és családját. Éppen ellenkezőleg, az alperes családja okozott nekik kárt, mert nem állították helyre elköltözésük előtt az ingatlant, illetve közüzemi szolgáltatási díj és közös költség tartozást hagytak maguk után. A bérleti jogviszonnyal kapcsolatos perben a tanúként meghallgatott alperes el is ismerte, hogy tudott a közös költség tartozásról, így hozzászólásakor is tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy valótlan tényt állít.

[11] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Elismerte, hogy a hozzászólás tőle ered, azonban álláspontja szerint sem az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséből, sem hozzászólásából nem volt a felperes egy átlagos közösségi portall olvasó számára beazonosítható. Legfeljebb azok ismerhették fel a felperest – elsősorban Helység1n – akik előtt eleve ismert volt a kutyatartó személye. A "Y" utcában több ezren élnek, így az utca megnevezéséből a felperes személye nem ismerhető fel. A perbeli kutyatámadáshoz közeli időpontban máshol is történt kutyatámadás (2019. augusztus 28-án egy kapun kiszökő kutya egy nőt harapott meg, melynél a Balassagyarmati Ügyészség járt el; 2019. július 18-án Tolna megyében egy akita inu fajtájú kutya támadt egy kisfiúra; 2019. szeptember 1-én helység3n egy férfit harapott meg egy kutya). Hozzászólása semmilyen konkrétumra (nem, kor, kinézet, lakóhely, foglalkozás) nem utalt, annak nem volt címettje (alánya), illetve, ha volt is, úgy általánosító jelleggel többes számot használt. Jelentősége van a hozzászólások időrendjének is, mert amikor ő hozzászólott, a perbeli rottweiler támadásra vonatkozó újságcikkek még nem kerültek belinkelésre, a hírportall.hu. cikk az ő hozzászólását csak 70 kommenttel követte.

[12] A felperessel szemben kialakult negatív közhangulatért nem ő felelős, a negatív megítélését kutyatartói felelőtlensége és a baleset után tanúsított magatartása okozta. A kutyatámadás közügy, a felperest fokozott tűrési kötelezettség terhelte, számítania kellett arra, hogy kritika éri. Hozzászólásának sérelmezett kitételei – konkrétumok nélkül – a jóhírnév megsértésére nem voltak alkalmasak. A hozzászólás időpontjában még alappal volt abban a hiszemben, hogy amikor a lakásból kirakták őket, a felperes és házastársa több százezer forinttal meg is károsította. Nem állnak fenn sem a felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankciók, sem a sérelemdíj alkalmazásának feltételei. A magánvádas büntetőeljárás során a békítés eredményre vezetett, bocsánatot kért a felperestől, ez megfelelő erkölcsi jóvátételt biztosított, további elégtételadás nem indokolt, a közzététel felperes által kért módja és időtartama pedig aránytalan.

III.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez való jogát a perbeli hozzászólásában azon kitételrel, hogy „Azt hiszem itt az ideje megmutatni az ilyen féreg, gerinctelen mocskos undorító egysejtűeknek, hogy van az a pont mikor le lesz törve a szarva!”, illetve a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, azon kitételrel, hogy „megkárosítottak minket is több százezer forinttal”. Kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a felperesnek adjon megfelelő elégtételt azzal, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét 30 nap időtartamra, folyamatosan közzéteszi a saját közösségi portall oldalán. Kötelezte az alperest a felperes javára 300.000,-Ft sérelemdíj, valamint 53.924,-Ft perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest az állam javára 33.000,-Ft feljegyzett illeték megfizetésére, megállapította, hogy további 33.000,-Ft feljegyzett illeték az alperes részére engedélyezett személyes költségmentesség folytán az állam terhén marad. Megállapította, hogy az alperes 15.000,-Ft szükségtelenül lerótt illeték visszatérítésére jogosult.

[14] Arra hivatkozott, hogy a felperes felismerhetőségével kapcsolatos (a PK. 13. sz. állásfoglalás I. pontjában foglalt) a felperes által helyesen összegezett követelmények teljesültek. A kiskorú sértett neme, életkora, a kutya fajtája, az eset leírása, az, hogy a bejegyzés alig több mint két héttel követte a kutyatámadást (amikor még az országos sajtó is napi szinten foglalkozott az üggyel), a bejegyzéshez fűzött további kommentek, a belinkelt újságcikkek tartalma, valamint a kutya őrzésének helye egyértelművé tette, hogy a Helységi1n történt rottweiler támadásról van szó, melyben a felperes és házastársa kutyatartóként volt érintett. A felperes ismerősei, kollégái és szomszédai is hozzászóltak a bejegyzéshez. A kommentek sorrendjének jelentősége nem volt, s annak sem, hogy a portal1.hu cikk az alperesi kommentet követően került belinkelésre.

[15] A bejegyzés tárgya (a kutyatámadás és annak utóélete) közérdeklődésre számot tartó helyi közügy, amibe beleértendő az is, hogy miként alakult a sértett állapota, mi lett a kutya sorsa és az érintettek hogyan kezelték a kialakult helyzetet. E vonatkozásban a felperes ugyan nem közszereplő, de helyi közügy tevékeny szereplője, akit fokozott tűrési kötelezettség terhel. A közügyekre vonatkozó megszólalások fokozott alkotmányos védelem alá tartoznak akkor is, ha túlzóak és felfokozottak. E szempontok szerint vizsgálva az 1. kitétel nem lépte túl a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátját. A 2. és a 3. kitétel nem vélemény, hanem tényállítás, ekként történő értékelésére - a Pp. 342. § (3) bekezdése és 342. § (1) bekezdése korlátai miatt - nem volt lehetőség. A 4. kitétel tekintetében alapos a felperesi keresetet, mert az túllépte a szabad véleménynyilvánítás megengedett határait. A többesszámot használó 5. kitétel egyértelműen a felperesre és házastársára vonatkozik és jóhírnév sértő. A felperes a bérleti jogviszonnyal összefüggő perben született ítéletek csatolásával igazolta, hogy megkárosítás sem házastársa, sem részéről nem történt, éppen ellenkezőleg: az alperes volt házastársa halmozott fel közös költség és közüzemi díjtartozást, mellyel az alperes is tisztában kellett, hogy legyen. A 6. kitétel bár tényállítás, de - az alperesi hozzászólásban jellemzően használt többesszámmal szemben - egyes számban került megfogalmazásra, így nem állapítható meg, hogy kire vonatkozik, emellett nem hordoz sértő tartalmat.

[16] A jogsértés felróhatóságtól független szankciói közül az elégtételadásra a megváltoztatott felperesi kereset szerint kötelezte az alperest, de az eltúlzottnak tartott hároméves közzétételi időtartam helyett 30 napot határozott meg. Rámutatott, hogy függetlenül attól, hogy a jogsértő hozzászólás több mint három évig elérhető volt, a 30 napot meghaladó közzététel méltánytalan lenne az alperessel szemben, mivel a jogsértéssel érintett közösségi portall oldalt, illetve az alperes közösségi portall oldalát megtekintő személyek köre nem feleltethető meg maradéktalanul egymásnak. A marasztalással az alperes így is jelentősen hátrányosabb helyzetbe kerül, olyan személyek is megismerhetik az ítélet rendelkező részét és a kommentet, akik korábban nem értesültek az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséről és az alperes hozzászólásáról. A felperes által sérelemdíj címén kért összeget – figyelemmel arra, hogy keresete nem bizonyult egészében alaposnak – eltúlzottnak minősítette, ezért a kettős személyiségi jogsértés (becsület és jóhírnév megsértése) miatt együttesen 300.000,-Ft sérelemdíjat állapított meg a javára. Értékelte, hogy a jogsértés súlyos volt, mert az alperes jelentősen eltávolodott a társadalmilag általánosan elfogadott magatartási

normáktól, kijelentései hosszú időn keresztül és a széles közönség számára voltak megismerhetőek.

IV.

[17] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását és az indokolás [1]-[6] bekezdéseiben foglaltak mellőzését, másodlagosan a jogsértést megállapító rendelkezést meghaladóan a kereset elutasítását, harmadlagosan a sérelemdíj mérséklését kérte. Az elsőfokú ítélet indokolásának [1]-[6] bekezdését arra tekintettel kérte mellőzni, mert az anyagi pervezetés szabályainak megsértése mellett csatolt büntető végzés (Székesfehérvári Törvényszék 16.B.12/2020/6.) úgy vált a tényállás részévé, hogy a felperes az abban foglalt tényállásra eredetileg nem hivatkozott. A nyilvánosság számára köztudomásúnak nem tekinthető büntető határozat eleve a hozzászólását követően keletkezett.

[18] A felperes aktív perbeli legitimációjának hiányával összefüggésben megismételte korábbi érvelését. Álláspontja szerint a hozzászólásban alkalmazott többesszám önmagában cáfolja azt, hogy az a felperesre irányult. Hozzászólása általános jellegű maradt, az, hogy abból a felperes magára ismert, nem jelenti a beazonosíthatóságát. Nem adott az elsőfokú ítélet választ arra, hogy a nem címzett és általánosító jellegű hozzászólás milyen összefüggésben áll a felperessel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet indoklásából nem derül ki az sem, hogy miért nem volt jelentősége a kommentek sorrendjének. Hozzászólását nem önmagában, hanem az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzésével és az ő hozzászólását megelőző hozzászólások figyelembevételével kell értékelni. Az 585 megosztást és a 245 (köztük számos nyomdafestéket nem tűrő és az Alapítvány1 Alapítvány által moderálni elmulasztott) hozzászólást nem az ő hozzászólása generálta, azok anélkül is megjelentek volna. Ezekért és moderálatlanságukért ő nem tehető felelőssé. Hozzászólása – tartalma alapján - a felperes körül kialakuló rossz közhangulathoz nem járult hozzá, s nem (illetve nem ez) váltotta ki másokban azt, hogy a felperes halálát kívánták.

[19] Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy maga a bejegyzés közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemény-nyilvánítás, s azzal összefüggésben a felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli, de nem indokolta, hogy hozzászólása jogsértőnek talált 4. és 5. kitétele miért nem tartozik e körbe. Ha a 6. kitétel esetében nem állapítható meg kétségtelenül, hogy az kire vonatkozik, ez irányadó a 4. és 5. kitételre is. A 4. kitétel részben egyes számban került megfogalmazásra. Az 5. kitétel amiatt sem lehet sértő a felperesre nézve, mert a peres felek nem voltak a bérleti jogviszony alanyai, és a hozzászólás időpontjában a bérleménnyel kapcsolatos jogvita még nem került elbírálására, az még nem minősült ítélt dolognak. A bérleti jogviszonnyal kapcsolatos perben történő igényérvényesítést – mint laikus – alappal minősítette megkárosításnak.

[20] Megismételte azon védekezését, hogy megfelelő elégtétel az, hogy a büntetőeljárásban bocsánatot kért a felperestől, így törvénysértő az újabb elégtételadás elrendelése, s a jogsértés tényének megállapítására, illetve sérelemdíj alkalmazására sincs szükség. Törvénysértő az elégtételadás módja is, mert az az eredetitől eltérő nyilvánosságot biztosít, amit nem kompenzál a közzététel időtartamának leszűkítése. Nem szolgálja a

felperes érdekeit sem az, ha az ítélet rendelkező részének közzétételével egy újabb tér nyílik meg a közérdekű vitára.

[21] A felperest ért nem vagyoni sérelem hiányában nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (BH 2016.241.). A felperes az őt ért hátrányok kapcsán csak szubjektív érzéseire hivatkozott, az objektivizált mércének is megfeleltethető hátrányt nem jelölt meg. A sérelemdíj összege is eltúlzott. Hozzászólásának a felperes megítélésére nem volt értékelhető jelentősége. Nem vette figyelembe a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése körében az elsőfokú bíróság a hozzászólása felperes életére gyakorolt hatását. Az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzését megosztók és az ahhoz hozzászólók száma és az ő hozzászólását olvasó felhasználók száma nem azonos. Hozzászólása az „egyperces csoda” kategóriájába sorolható, másnap már minden aktualitását elveszítette, nem volt alkalmas arra, hogy a kutyatartóként súlyos felelőtlen magatartást (bűncselekményt) tanúsító és a baleset után a bejegyzésben leírt magatartást kifejtő felperes hátrányos megítélésén tovább rontson. Olyan további hátrányt hozzászólása végképp nem okozott, melynek orvoslására ne lenne megfelelő és elegendő a felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankciók alkalmazása figyelemmel arra is, hogy a büntetőeljárás során a békítés eredményre vezetett. Az elsőfokú bíróság nem hasonlította össze a más, hasonló tényállású ügyekben alkalmazott sérelemdíj összegével a marasztalás összegét, s nem vizsgálta a káreseménykori vagy az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyokat. Nem értékelte a hároméves felperesi igényérvényesítési késedelmet, illetve azt, hogy a felperes nem csak pert nem indított három évig, de nem intézett felhívást felé a sérelmes komment törlése iránt sem.

[22] A felperes csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolását egészítse ki azzal, hogy az alperes hozzászólása nem minősül közügyben vagy közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemény-nyilvánításnak ugyanis a közérdeklődésre számot tartó helyi közügy a kutyatámadásra és annak közvetlen utóéletére leszűkítetten értelmezendő. Ezzel a kiegészítéssel ez elsőfokú ítélet indokolása még inkább alátámasztja az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését.

[23] Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását, valamint az alperes másodfokú eljárási költségekben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Győri Ítéltábla előtt a felperes házastársa és az alperes volt házastársa között folyamatban volt Pf.II.20.129/2023. számú ügy jelen perrel közös töről fakad, s bár a felek eltérőek, de tényazonosság áll fenn. E perben már jogerősen megállapította az ítéltábla a felperes házastársának aktív perbeli legitimációját, így az az alperesi hivatkozás nem foghat helyt, hogy a Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséből nem következtethető ki, hogy annak tárgya a perbeli kutyatámadás. Egyebekben fenntartotta a beazonosíthatóság kapcsán az elsőfokú eljárás során előadottakat, kiemelve azt, hogy egyértelműen megjelölte azon személyeket, akik már az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséből felismerték őt, s ezek közé tartozott az alperes és az alperes akkori házastársa is. Az alperes megadta a bérelt ingatlan utca szerinti fekvését is. Vélhetően a bejegyzés egyéb szereplőivel nem állt fenn az alperesnek vagy akkori házastársának bérleti jogviszonya. A bérelt ingatlan címének megadása további hozzászólást generált arra vonatkozóan, hogy ott milyen fogadtatásban kellene a felperest és házastársát részesíteni. Az, hogy az Alapítvány1 Alapítvány a hozzászólásokat nem moderálta, nem érinti az alperes a felelősségét.

[24] A hozzászólás dehumanizáló elemei és a valótlan tényállítás alkalmasak társadalmi megítélése hátrányos befolyásolására. Az elsőfokú ítélet megfelelő magyarázatát adta annak, hogy hozzászólás miért jogsértő. A 4. kitétel nem minősíthető csupán kellően nem átgondoltnak, hiszen az az emberi státuszt alapjaiban tagadó vélemény-nyilvánítást tartalmaz. A 4. kitétel elemei külön-külön is dehumanizálóak, együttesen már az emberi méltóság korlátozhatatlan magját is sértik. A bérleti jogviszony megszűnése nem közügy, ennek kapcsán nem kellett kritikára számítani, így a hozzászólás 5. kitétele semmiképpen nem részesülhet fokozott alkotmányos védelemben. A lakásbérleti jogviszony 2019. július 13. napján véget ért, az alperes a perbeli hozzászólása időpontjában (2019. július 16.) már tudomással kellett, hogy bírjon arról, hogy kárt a felperes vagy a felperes házastársa számára vagy a családjának nem okozott. Állításának valóságát pedig – bár módjában állt volna – nem igazolta, azt a bérleti jogviszonnyal kapcsolatosan folyamatban volt perben tett tanúvallomása cáfolja.

[25] A büntetőeljárás során tett bocsánatkérés nem megfelelő jóvátétel, nem azonosítható a polgári jogi elégtételadással, ami az egyéni és közösségi prevenció célját is szolgálja. Az alperes saját közösségi portál oldalán történő közzététel tölti be leginkább a célt, ehhez az alperes nem köteles hozzászólási lehetőséget biztosítani, így kizárhatja a további vita lehetőségét. Ellentmondásban áll egymással az, hogy az alperes értékelni kéri, hogy a büntetőügyben bocsánatot kért, ugyanakkor a polgári perben nem ismeri el a jogsértést. Az igényérvényesítés időpontjának nincs jelentősége, a személyiségi jogsértés szankciói az elévülési időn belül érvényesíthetőek. Az alperes külön felhívás nélkül is eltávolíthatta volna hozzászólását, a békítési eljárás okán ez elvárható is lett volna tőle.

[26] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának a csatlakozó fellebbezésben kért kiegészítése szükségtelen. A jogvitát a másodfokú bíróságnak nem egy hasonló tényállású ügygel azonosan kell elbírálnia, a két per tényazonossága előtte nem is ismert. Azon hivatkozás, hogy az alperes a hozzászólásában megadta a bérelt ingatlan utca szerinti fekvését, egyrészt nem fedi a valóságot, másrészt ez nem képezte a kereset tárgyát, a fellebbezési eljárásban nem érvényesíthető új tény.

V.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásából mellőzi annak (1)-(6) bekezdéseit, egyúttal a tényállást az alábbiakkal egészíti ki: Felperes családjának kutyája 2019.07.01. napján, etetés után, a felújítás alatt álló kerítésen kiszökött az utcára és az édesanyjával ott sétáló kislányra támadt, aki a balesetben sérüléseket szenvedett. Az elsőfokú ítélet tényállását annyiban helyesbíti, hogy az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzése is törlésre került még az elsőfokú eljárás során a közösségi portálról.

VI.

[28] Az alperes fellebbezése kisebb részben – az indokolás és a sérelemdíj igény vonatkozásában – alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

[29] Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában foglaltakra is - a fellebbezési kérelem és a csatlakozó fellebbezés korlátai között bírálta felül. Nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet részben (az 1.-3. és 6. kitétel és a sérelemdíj igény egy része tekintetében) elutasító rendelkezéseit.

[30] A felülbírálattal érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást – az alperes fellebbezésében megjelölt okból mellőzendő [1]-[6] bekezdésében foglaltak és Alapítvány1 Alapítvány bejegyzésének elérhetősége kivételével - helyesen állapította meg és abból érdemben helyesen következtetett arra, hogy az Alapítvány1 Alapítvány közösségi portall bejegyzéséből és az alperes ahhoz fűzött hozzászólásából a felperes személye felismerhető volt (aktív perbeli legitimáció fennállta), s arra is, hogy 4. és 5. kitétel személyiségi jogokat sért. Helyesen alkalmazta a jogsértés megtörténtének bírói megállapítására, valamint - módjára is kiterjedően - az elégtétel nyújtására vonatkozó felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankcióikat. A sérelemdíj igény tekintetében azonban az ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével, mert a felperes a perben nem igazolt a kifejezetten az alperesi hozzászólására visszavezethető nem vagyoni sérelmet (Ptk. 2:52. § (1) bek.), illetve a sérelemdíj alkalmazására alapot adó nemvagyoni sérelem – az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint – a köztudomás alapján sem volt megállapítható. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatva az elsőfokú ítélet indokolásának [1]-[6] bekezdését és az alperes sérelemdíjban történő marasztalását mellőzte.

VII.

[31] Elöljáróban arra mutat rá az ítéltábla, hogy helyesen hivatkozott arra az alperes, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés szabályainak téves értelmezésével hívta fel a felperest a baleseti mechanizmusra vonatkozó kereseti tényállításai kiegészítésére (20. sz. jkv. 1. o.). A keresetnek nem volt tárgya a büntetőeljárásban hozott határozat. A kereset nem volt hiányos, a felperes már a 2022. július 20. napján előterjesztett keresetében kellő részletezettséggel utalt a baleset releváns körülményeire (annak időpontjára, a kutya kiszökésére, s arra, hogy a kutya az édesanyjával az utcán sétáló kislányra támadt, aki ennek következtében sérüléseket szenvedett). Az érdemi tárgyalási szakban az anyagi pervezetés törvényi feltételei hiánya ellenére lefolytatott utólagos bizonyítás (Pp. 220. § (1) bek. d) pont) eredményeként a felperes bizonyítási indítványára szerzett, de a felperes által is csatolt büntető határozat tényállása nem vehető figyelembe elsőfokú ítéleti tényállásként. (Pp. 220. § (7) bek.). Az elsőfokú ítélet tényállásának (1)-(6) bekezdése emiatt mellőzendő és tényállás kiegészítendő volt a baleseti mechanizmusra vonatkozó eredeti kereseti tényállással. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a jogerős büntető határozat felperesi indítványra történő beszerzésének a Pp. 322. § (1) bekezdése szerinti feltételei sem álltak fent, mert az irat a per adatai szerint a felperes rendelkezésére állt, s kiadását közvetlenül is kérhette. Az anyagi pervezetési helyzet hiányára vonatkozó fenti megállapítások nem érintik az elsőfokú bíróság elégtétel adására, illetve sérelemdíj megfizetésére irányuló igénnyel összefüggő -helyes - anyagi pervezetését.

[32] A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal szemben a Győri Ítéltábla előtt Pf.II.20.129/2023. számon folyamatban volt per és a jelen jogvita közötti azonosság az

Alapítvány1 Alapítvány bejegyzése szintjén áll fenn. Ugyanakkor más peres felek és a perbelitől eltérő tartalmú hozzászólás vonatkozásában kellett vizsgálnia az ítéltáblának az aktív perbeli legitimáció fennálltát és a személyiségi jogsértés megvalósulását, így az ott kifejtettektől függetlenül mindez a jelen perben önálló vizsgálat tárgyát képezte. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a sajtóhelyreigazítási per indításainak feltételeire vonatkozó – de a személyiségi jogi perekben megfelelően alkalmazandó – PK. 13. sz. állásfoglalás I. pontjában írt felismerhetőség követelménye a konkrét esetben is teljesült. A felismerhetőség kérdésében az elsőfokú ítélet indokolása nem volt hiányos, az alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság megfelelő magyarázatot adott arra, hogy miért nem tulajdonított jelentőséget a kommentek sorrendjének (elsőfokú ítélet [39]-[42] bek.), ahogy annak is, hogy az alperes által nem címzettnek és általánosító jellegűnek minősített hozzászólás miért hozható összefüggésben a felperes személyével.

[33] Az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséből és az alperesi hozzászólás tartalmából a felperes legalább a szűkebb lakókörnyezete: ismerősei, kollegái számára név és helyszín megjelölése nélkül is beazonosítható volt, amit azok hozzászólásai is igazolnak. A bejegyzéshez fűzött hozzászólások időrendiségének és tartalmának emiatt már nem volt jelentősége a felismerhetőség kapcsán. Az már az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséből kiderült, hogy a kutyatámadás során egy hároméves leánygyermek sérült, a kutyát tartó házaspárnak sok rottweilere volt, s a baleset során a kisgyermek édesanyja is a helyszínen tartózkodott, az érintett állat az Alapítvány1 Alapítvány telephelyére került beszállításra megfigyelésre. Mivel az Alapítvány1 Alapítvány Helység2i székhellyel bír és bejegyzése 2019. július 16. napján került közzétételre, így a perbeli eset nem volt összetéveszthető az alperes által megjelölt, a perbelihez közeli időszakban, de más helyszíneken és eltérő nemű és életkorú sértettet sújtó, más fajtájú kutyák támadásával. Az egyéb esetek nem csak a perbeli kutyatámadáshoz képest, de az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzéséhez képest is későbbiek, sértettjük nem egy apró leánygyermek, s abban eltérő fajtájú kutya érintett (a Balassagyarmati Ügyészség egy 2019. augusztus 28. napján a kapun kiszökő kutya ügyében járt el, ami egy nőt harapott meg; 2019. július 18-án Tolna megyében egy akita inu fajtájú kutya támadt egy kisfiúra; 2019. szeptember 1-én helység3n egy férfit harapott meg egy kutya).

[34] További adalék, hogy a hozzászólások utaltak arra, hogy a támadó kutya tartói Helység1ről elköltöztek Helység2ra a "Y" utcába (személy3 és személy5 hozzászólása, amit egy későbbi hozzászólásában („így igaz, "Y" utca”) maga az alperes is megerősített. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal szemben a felperes már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy az alperes egy további hozzászólásában megadta a bérlemény utca szerinti fekvését, így ez nem minősül a másodfokú eljárásban meg nem engedett új tény állításának. A nem alperestől származó és az alperes hozzászólását követő további kommentekért (a belinkelt újságcikkért) az alperes valóban nem felel, de a felperes személye nem is ezekből vált felismerhetővé.

[35] Az alperesi hozzászólás tartalmában is kapcsolódott az Alapítvány1 bejegyzésében szereplő kutyatámadáshoz, mert abban arra hivatkozott az alperes, hogy egy kislány és családja került megalázásra a „történet” után. A hozzászólás nagyjából a kutyatartóktól bérelt lakással kapcsolatos alperesi sérelmekre fókuszált. Az alperesi érveléssel szemben az alperes által használt többes szám nem cáfolja, hanem éppen megerősíti azt, hogy az alperesi hozzászólás a felperesre (is) irányult, mert a balesetben is egy házaspár volt kutyatartóként érintett. A 4. kitétel utolsó elemének egyes számban történt

megfogalmazása ellenére – szövegkörnyezetéből következően – e kitétel is a felperesre és házastársára irányult.

[36] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a kutyatámadás (és annak közvetlen utóélete) olyan helyi közügy, mellyel összefüggésben a közügyek szabad vitatása során irányadó szempontok szerint (az egyébként nem közszereplő) felperest is fokozott tűrési kötelezettség terheli, így e körben a felperes is közéleti szereplővé vált. A közügyekkel összefüggésben kifejtett vélemény fokozott védettsége az EJEB joggyakorlatában nem korlátozódik a szűken vett politikai vitákra és politikusokra. A véleménynyilvánítás joga a közösséget érintő egyéb kérdések megvitatásának szabadságát is különös erővel védi, akkor is, ha az adott közérdekű kérdés magánszemélyeket (vagy magánszemélyeket is) érint. Ilyen esetben a magánszemélyek tűrésküszöbének is emelkednie kell. Nem önmagában az érintett személy státuszának, hanem a vélemény közügyekhez kapcsolódó jellegének van meghatározó szerepe [EJEB Thorgeirson kontra Izland (13778/88) (64) bek.; EJEB, Bladet Tromsø és Stensaas kontra Norvégia (21980/93); 7/2014. (III. 7.) AB határozat (30) és (31) bek.]

[37] A „helyi közügy” és a fokozott tűrési kötelezettség határait azonban szűken, a kutyatámadásra és annak utóéletére szorítottan kell megvonni. A fokozott tűrési kötelezettség a felperest a hozzászólás kutyatámadást (vagy azt is) érintő elemeire vonatkozóan terheli. Ez a másodfokú eljárás tárgyát képező két kitételből csak a 4. kitétel esetében áll fenn. A 4. kitételt - az alperes csatlakozó fellebbezésében foglaltakkal szemben - az elsőfokú bíróság helyesen ítélete szerkezetéből is kitűnően a fenti mérce szerint vizsgálta. A felperes házastársa és az alperes házastársa között létrejött bérleti jogviszony megszűnésével (mint magánéleti körülménnyel) kapcsolatos 5. kitétel jogsértő jellegét kellett – annak aktualitása ellenére is - az általános szabályok szerint vizsgálni. Az 5. kitétel nem egy véleménynyilvánítás ténybeli alapjaként, hanem valótlan tényállításként jelent meg, arra az elsőfokú bíróság eleve nem vonatkoztatta a (véleménynyilvánításokra irányadó) fokozott tűrési kötelezettség szempontrendszerét. Emiatt az ítéltábla a felperes csatlakozó fellebbezését nem találta alaposnak, az elsőfokú ítélet indokolása nem szorult kiegészítésre a csatlakozó fellebbezéssel érintett körben és abban előadott okokból.

[38] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a 4. kitétel becsületsértő és az 5. kitétel jóhírnevet sértő jellegét. A 4. kitételben használt jelzők egyenként és összességükben is túlmutatnak a közügyek szabad vitatása során fokozott tűrési kötelezettség határán, dehumanizáló, megalázó jellegűek. Az 5. kitétel jóhírnevet sértő jellege szempontjából súlytalan az, hogy a bérleti jogviszony alanya nem a felperes és az alperes, hanem a peres felek házastársai voltak. Annak volt jelentősége, hogy e kitétel - valótlanlansága esetén – alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, valamint annak, hogy az abban szereplő tényállítás valóságának bizonyítására az alperes volt köteles, aki e kötelezettségének (az elsőfokú bíróság helyes anyagi pervezetése ellenére) nem tudott sikerrel eleget tenni. Az 5. kitétel tényállításait cáfolandó a felperes csatolta a bérleti jogvitában született elsőfokú és másodfokú ítéletet. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg, hogy a körülmények alapján az alperes még laikusként sem értékelhette a bérbeadó jogszerű fellépését az ő és akkori házastársa megkárosításának. Annak az 5. kitétel jogsértő jellege szempontjából nem volt jelentősége, hogy az ítélet az alperesi hozzászólást követően emelkedett csupán jogerőre.

VIII.

[39] Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a személyiségi jogsértés keresetben kért felróhatóságtól független következményeit is. Az alperes érvelésével szemben a becsületsértés vétsége miatt indult büntetőeljárásban (Székesfehérvári Járásbíróság Bpk.1203/2019.) tanúsított alperesi bocsánatkérés a személyiségi jogsértés polgári jogi jogkövetkezményei alkalmazását nem zárja ki. Annak, hogy az Alapítvány1 Alapítvány a bejegyzéshez fűzött hozzászólásokat nem moderálta nincs jelentősége a személyiségi jogsértés megvalósulta és jogkövetkezményei szempontjából. Helyesen határozott az elsőfokú bíróság az elégtételadás fórumáról és módjáról is. E körben az elsőfokú ítélet tényállása annyiban szorult helyesbítésre (elsőfokú ítélet [12] bek.), hogy ahogyan arra a felperes már az elsőfokú eljárásban is helyesen hivatkozott az Alapítvány1 Alapítvány bejegyzése már az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően törlésre került az alapítvány közösségi portall oldaláról. Emiatt az elégtételadás jogsértéssel azonos nyilvánossága a jogsértés helyén sem célszerűségi, sem végrehajthatósági szempontból nem volt biztosítható. A felperes emiatt – kényszerűségből is - helyesen jelölte meg az alperes közösségi portall oldalát az elégtételt adó alperesi nyilatkozatnak nyilvánosságot biztosító fórumként. Az elégtételadás biztosítása során a személyiségi jogaiban sérelmet szenvedett felperes érdekei élveztek prioritást, így annak az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben a konkrét esetben nincs jelentősége, hogy az elégtétel adásával részben eltérő személyi kör is tudomást szerez az esetről. Az alperes aggályaival szemben a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy a közösségi portall által biztosított technikai lehetőségek lehetővé teszik azt, hogy az elégtételt adó nyilatkozat ne nyisson meg egy újabb vitát.

[40] Az alperes által kifogásolt hároméves igényérvényesítési késedelemnek nem volt jelentősége, mert a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése értelmében a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciói és a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése utaló rendelkezése folytán alkalmazandó Ptk.6:533. § alapján – figyelemmel a Ptk. 6:22. § (1) és (2) bekezdésére is - a sérelemdíj igény is az elévülési időn belül érvényesíthető. Az, hogy a felperes – noha tudott a hozzászólásról – három évig nem lépett fel az alperessel szemben, nem minősül a Ptk. 2:42. § (3) bekezdése szerinti, a jogsértéshez való kifejezett hozzájárulásnak, ami kizárná annak jogellenességét és jogkövetkezményei érvényesítését.

[41] A sérelemdíj igény vonatkozásában azonban az ítéltábla alaposnak találta az alperes fellebbezését. Ennek során abból kell kiindulni, hogy a perbeli két jogsértő kitétel a kutyatámadás országos sajtó visszhangjához, az Alapítvány1 bejegyzéshez és az ahhoz fűzött nagy számú – sok esetben a per tárgyát képezőnél jóval durvább hangvételű - hozzászóláshoz képest a felperes társadalmi megítélése szempontjából csekély jelentőségű volt, s alapvetően nem tarthatott igényt különösebb közérdeklődésre. Bár volt néhány, az alperesi hozzászólásra reagáló komment, de összességében az alperes hozzászólása nem keltett különösebb visszhangot. Konkrét hátrányt pedig a perben a felperes nem igazolt, erre irányuló bizonyítási indítványa mellőzését nem sérelmezte. A jogsértéshez nem kapcsolható köztudomásszerűen olyan nemvagyonni sérelem, ami - a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szempontjait is értékelve - a jogsértés kapcsán alkalmazott felróhatóságtól független szankciók (a jogsértés megtörténtének bírósági általi megállapítása és az elégtételadásra kötelezés mellett) indokoltá tenné a sérelemdíj alkalmazását.

IX.

[42] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és mellőzte annak az alperest sérelemdíjban marasztaló, az ellentmondás illetékének visszatérítésére vonatkozó rendelkezését, illetve indokolásának (1)-(6) bekezdését. Figyelemmel arra, hogy a bírósági meghagyás elleni ellentmondás előterjesztését követően részesült az alperes személyes költségmentesség kedvezményében (ami nem visszaható hatályú) az ellentmondás illetékének visszatérítésére nincs lehetőség, s erről az ítéltábla a Pp.370.§ korlátaira tekintet nélkül határozhatott.

[43] Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása miatt megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányra és az alábbiakban kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú ítélet feljegyzett illetékre és a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezési az alábbiak szerint módosulnak.

[44] A felperes a személyiségi jogsértés két felróhatóságtól független szankcióját érvényesítette és sérelemdíjat igényelt. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes több kereseti kérelme egymással valódi tárgyi keresethalmazatot képez, ennek ellenére az illeték alapjának meghatározásánál csak egyszer vette figyelembe az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv.39.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti illetéket. A személyiségvédelmi perekben mind a pertárgy értéke megállapítása (BH 1999.250), mind az eljárási illeték alapjának meghatározása során (EBH 1999.94) az volt korábban a gyakorlat, hogy amennyiben a jogosult keresetében (viszontkeresetében) a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független és sérelemdíj (a rPtk. szerinti terminológiában objektív és szubjektív) szankcióit együtt érvényesíti, úgy keresete – a perérték meghatározása szempontjából - egységes keresetnek minősül és csak az összszerszerűen meghatározott sérelemdíj (kártérítés) iránti igényt kell figyelembe venni. A felróhatóságtól független (objektív) igényekre eső meg nem határozható perérték (Itv.39.§ (3) bek.) csak akkor vehető figyelembe, ha az az alapján számítandó érték meghaladja a sérelemdíj (kártérítés) követelést. A CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalása fenntartotta az új Pp. vonatkozásában is ezt a gyakorlatot arra hivatkozással, hogy amennyiben egy meghatározható és egy meg nem határozható pertárgyértékű kereset áll egymással valódi keresethalmazatban, úgy az Itv. 40. § (1) bekezdése nem alkalmazható. A 39. § (3) bekezdése ugyanis nem az „érvényesített igény” értékét, hanem az „eljárás tárgyának” értékét határozza meg. A 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a 2020.01.01. napjával módosította az Itv. 39. § (1) bekezdését. Ebből és a Pp. háromtagú keresetfogalmából következően az ítéltábla a korábbi gyakorlatot nem találta fenntarthatónak. A személyiségi jogi perekben valamennyi valódi tárgyi keresethalmazatként előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az eljárás tárgyának így meghatározott (kumulált) értéke alapján határozandó meg a fizetendő illeték mértéke is. Ezzel áll összhangban az, hogy a kumulált pertárgyérték a perköltségszámítás alapja is. [Pp. 21.§ (5) bek.]

[45] Emiatt az elsőfokú eljárásra az az irányadó, hogy a felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankció (megállapítás, elégtételadás) Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerinti pertárgyértéke duplán számítandó (2x600.000,-Ft), amihez hozzá kell adni a sérelemdíj igényre eső értéket (500.000,-Ft). Ekként elsőfokú eljárásban az illeték alapja 1.700.000,-Ft, a feljegyzett illeték mértéke 102.000,-Ft. A felperes hat sérelmezett kitételből két kitétel vonatkozásában (1/3 arányban) és kizárólag a felróhatóságtól független szankciók

vonatkozásában tekinthető pernyertesnek, ezt meghaladóan pervesztes. A feljegyzett 102.000,-Ft kereseti illetékből a felperes a 400.000,-Ft összegű $(1.200.000 \times 1/3)$ pernyertességére eső 24.000,-Ft elsőfokú illeték - az alperes személyes költségmentessége folytán - a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad. A különbözeti 78.000,-Ft illeték megfizetésére Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles.

A sérelemdíj igény vonatkozásában az alperes pernyertes lett, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet- a továbbiakban IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján 31.750,-Ft ügyvédi munkadíjra jogosult. A felróhatóságtól független személyiségvédelmi szankciókra eső munkaidő szükségletet a felperes 20, az alperes 10. órában jelölte meg (Pf.11. jkv.), a felperes pernyertessége $1/3$, az alperesé $2/3$ arányú, így nincs erre eső, megtérítendő különbözeti munkadíj.

A másodfokú eljárásban a pertárgyérték és az illeték alapja – a fenti logika szerint - 1.500.000,-Ft $(2 \times 600.000,-Ft + 300.000,-Ft)$. Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték 120.000,-Ft, a csatlakozó fellebbezés illetéke az Itv.46.§ (4) bekezdése és 48.§-a alapján 4.000,-Ft. Az alperes pernyertessége 300.000,-Ft. Az erre eső 24.000,-Ft fellebbezési illeték és a csatlakozó fellebbezési illeték (4.000,-Ft) állam javára történő megfizetésére Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles. Az alperes pervesztességére eső 96.000,-Ft fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

A másodfokú eljárásban a sérelemdíj igény vonatkozásában az alperes pernyertes lett. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet- a továbbiakban IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, 3.§ (5) és 4/A. § (1) bekezdése alapján 9.525,-Ft ügyvédi munkadíjra jogosult. Pernyertes lett a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában is, annak 2 órában megjelölt időszükségletére eső ügyvédi munkadíj az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 6.000,-Ft+Áfa. A felróhatóságtól független szankciók vonatkozásában a felperes lett pernyertes. A fellebbezési ellenkérelem kapcsán a felróhatóságtól független szankciókkal összefüggésben megjelölt 3 óra időszükséglet alapján az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint 9.000,-Ft+Áfa ügyvédi munkadíjra jogosult. A felperes javára jelentkező különbözet 3000,-Ft+Áfa, azaz bruttó 3.810,-Ft.

Győr, 2024. március 21.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Mészáros Zsolt sk.

dr. Kovács Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró